

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 329/2015-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. augusta 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Dušanom Sitarčíkom, Staničná 11, Humenné, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, a takto

rozhodol:

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] odmieta pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. júla 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava (ďalej len „Sociálna poisťovňa“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že po tom, ako Okresný súd Humenné (ďalej len „okresný súd“) uznesením č. k. 18 C 58/2011-87 zo 6. februára 2012 konanie sťažovateľa (v právnom postavení navrhovateľa v pôvodnom konaní) o vyplatenie úrazovej dávky zastavil a rozhodol, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Sociálnej poisťovni, postúpil 9. marca 2012 predmetnú vec Sociálnej poisťovni.

Ako ďalej sťažovateľ uvádza, „... od zaslania spisu na sociálnu poisťovňu, tá vo veci už dlhú dobu, a to vyše 3 a pol roka, nekoná. Preto právny zástupca sťažovateľa listom zo dňa 7.5.2015, označeným ako Sťažnosť na prieťahy požiadal riaditeľa sociálnej poisťovne, ako jej štatutárny orgán, aby v tejto veci zariadil nápravu. Na požiadanie sociálnej poisťovne následne listom zo dňa 9.6.2015 doručil sociálnej poisťovni plnomocenstvo sťažovateľa. Napriek tomu, že od zaslania sťažnosti uplynuli skoro dva mesiace, sociálna poisťovňa vo veci nekoná.“.

3. S ohľadom na uvedené sťažovateľ v podanej sťažnosti následne poukazuje na nečinnosť Sociálnej poisťovne, v dôsledku ktorej dochádza k porušovaniu sťažovateľom uvedených práv (bod 1), a navrhuje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom odporcu Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, SR, IČO: 30807484 porušené bolo.

2. Prikazuje sa odporcovi Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, SR, IČO: 30807484, aby vo veci konala bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľovi priznáva finančné zadostučinenie v sume 5 000 eur, ktoré mu je odporca Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, SR, IČO: 30807484 povinná vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Odporca je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania v sume 296,44 eur do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet právneho zástupcu (advokáta)

sťažovateľa (podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z. odmena za 1 úkon 139,83 eur + režijný paušál 8,39 eur, počet úkonov 2: - prevzatie a príprava zastúpenia, - spísanie sťažnosti).“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodne iný súd.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

6. Podstatou sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že nečinnosťou Sociálnej poisťovne boli porušené jeho základné práva uvedené v petite sťažnosti (bod 3).

7. Podľa názoru ústavného súdu nie je v jeho právomoci o merite podanej sťažnosti konať a rozhodnúť.

8. Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov. V danom prípade z dôvodov ďalej uvedených právomoc poskytnúť ochranu označeným základným právam sťažovateľa vyplývajúcim z ústavy prináleží všeobecným súdom, čím je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

9. Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy (všeobecné) súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí a opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon. Podľa § 7 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v občianskom súdnom konaní súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci.

Iným zásahom je aj nečinnosť orgánu verejnej správy, pričom za orgán verejnej správy sa na účely konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku („Správne súdnictvo“) považuje aj Sociálna poisťovňa, ktorej nečinnosť sťažovateľ svojou sťažnosťou namieta.

10. Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

11. Z citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku je nepochybné, že v situácii, v akej sa podľa vlastného tvrdenia sťažovateľ ocitol, má k dispozícii účinný prostriedok nápravy – t. j. žalobu o nečinnosť správneho orgánu (Sociálnej poisťovne, ktorá bola sťažovateľom označená výlučne za porušovateľa jeho práv), o ktorej má právomoc rozhodnúť vecne a miestne príslušný všeobecný súd. Uvedená právomoc všeobecného súdu vylučuje subsidiárnu právomoc ústavného súdu.

12. Keďže ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv môže domôcť využitím jemu dostupného a účinného prostriedku nápravy pred iným (všeobecným) súdom, sťažnosť odmietol z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Keďže ústavný súd odmietol sťažnosť už pri jej predbežnom prerokovaní, bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2015